

Nerde Sandal Varumut Adına Bir Bahar

– Yazan Adam · 02 Nisan 2012

Anladım ki artık

Senin geleceğin ve hatta nedenlere ineceğin

Saikleriyle yüzleşip, hiddete ödün vermeyip, nefsini düşüneceğin

Hesabın her halinde gözyaşlarıyla arınmak için gayret edeceğin çok zor görünüyor

İnsan önce düşünmeli

Sonra kal etmeye, aklın ve izanın muvazenesinde

Kalbi hassasiyetin latifliğinde, kırıp dökmekten vazgeçmeli

Nedamet duymamak için tefekkür etmeli, kalp kırmanın çare olmadığını alamalı

Heves ve his aklı kör eder

Edep ve sabır hali terbiye eyler, kanaat ne müthiş değer

Gitmeden, göçmeyi nasıl içimizde barındıracağız, umutları nefis için mi kurutacağız

Nederler kaygısından ne vakit kurtulupta, keşkelere bulaşmadan gülmeyi başaracağız

Evet, sefillik ve rezillik benim

Ve hatta pişkinlik ve aymazlık vazgeçmek istemediğim

Ne kadar acziyet ve zan varsa tutunduğum kıymetlim dersem, inanırmısın

Yoksa hala dedeğim dedik zehabıyla mı yaşayacaksın, esir etmek için durmayacaksın

Rıhtımlar bomboş, martılar sarhoş

Dalgaya ilişen nazarım ne kadar muzdarip ve nahoş

Nerde huzur bulacağım, yalnızlık limanlarında göçmeye mi adanacağım

Yoksa uykuya hasret bir zavallı gibi ağlamaya mı kanacağım, bankta mı sabahlayacağım

Vıcan neden bu kadar sessiz ve çaresiz

Kalp burkulurken, nefesin takati çekilirken, lahza alay ederken

İradem bizar halde inlerken, aklım ruhuma seslenirken, ümitler sefilleşirken

Hangi yüzle el açıp ruhumun sahibine iltica etmeye cüret edip, müddete erişeceğim

Her unutmak çabası, çarersizlik sancısıdır

Meğerse mazi bazen ne kadar karanlık ve nahoş sayfaların fıganıdır

Hangi yokluğa itiraz etmeliyim, içimi kemiren asiliği nasıl edebe adayıp arınmalıyım

Vurgun adına kimden davacıyım, masum niyetimi harap eden nefesten artık çok uzaktayım

Mustafa CİLASUN